

கிறிஸ்துவுக்குள் பிரியமானவரேஇ

இந்நாட்களில் கிறிஸ்து தன் சபையை சுத்திகரித்துகொண்டிருக்கிறார். ஏன்? அது எப்படி களங்கப்பட்டது?

“எப்படியென்றால், அவர்களுடைய குமாரத்திகளிலே தங்களுக்கும் தங்கள் குமாரருக்கும் பெண்களைக் கொண்டார்கள்; இப்படியே பரிசுத்த வித்துத் தேசங்களின் ஜனங்களோடே கலந்துபோயிற்று; பிரபுக்களின் கையும், அதிகாரிகளின் கையும், இந்தக் குற்றத்தில் முந்தினதாயிருக்கிறது என்றார்கள்” எஸ்ரா 9:2

தேவனின் மகிமையுள்ள சந்நிதானத்திலே மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடே மாசற்றதாய் நிறுத்தப்படவேண்டிய கிறிஸ்துவின் மணவாட்டி சபையின் ‘பரிசுத்த வித்து’ இன்று தேசங்களின் ஜனங்களோடே கலந்துபோயிற்று. தன் காலத்தில் எஸ்ரா சபையின் பரிசுத்தத்தை மீண்டெடுக்குமப்டி பெருமுயற்சி செய்தார். வெற்றியும் கண்டார். இதை எஸ்ரா 9இ10 அதிகாரங்களில் நாம் வாசிக்கிறோம்.

எஸ்ராவின் இடத்தை எடுத்து கொள்ளுமாறு கர்த்தர் தம் புத்திரர்களுக்கு இன்று அழைப்பு விடுக்கிறார். இந்த கலப்படத்தின் ஆழம்இ அகலம்இ மற்றும் விபரங்கள்இ அவை சபைக்குள்ளே நுழைந்த விதம்இ ஊடுருவிய விதம் ஆகியவை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. கர்த்தர் இதன் மூலம் இன்று பேசுவதை உற்றுக் கேட்போம். இயேசுவின் பணியில்இ

ச. ஆஞ்சலிக்கா யுது

குசயமெ ஏழையிஇ புநழசபந டயசயெ ஆகியோர் எழுதின “யபயெ ஊசளைவயைவெவல்” என்ற புத்தகத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.) (தொடர்ச்சி- பகுதி 1)

சபைக் கட்டடங்கள்- ஜாதிகளின் ஆலயத்தின் உருவகங்கள்

பழைய மதக்கலாச்சாரங்களை ஒழித்துகட்டும் முயற்சியில் கிறிஸ்தவம் மதமாக மாறிவிட்ட விபரீதம்

அப்போஸ்தலர் காலத்து கிறித்தவம் ஆலயங்களைக் கொண்டிருந்ததா? இந்த கேள்விக்குக் கூட இடமேயில்லை.

உலக இரட்சகர் மாடுகள் தங்கும் புல்லணையில் பிறந்துஇ ஒரு மலையின்மீதிருந்து மேலே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார். இயேசுவின் சீடர்கள் மூன்றாம் நூற்றாண்டுவரை தெருக்களில்இ சந்தைகளில்இ மலைகளில்இ கப்பல்களில்இ கல்லறைகளில்இ கூரைமுகளில்இ பாலைவனங்களில்இ புதிய விசுவாசிகளின் வீடுகளில்இ பிரசங்கித்தனர். அக்காலத்திற்குப் பிறகுஇ தலை சாய்க்கவும் இடமில்லாதிருந்த இயேசுவைஇ பாடுகள் அவமான மரணத்தை அனுபவித்த இயேசுவை மகிமைப்படுத்துவது என்ற பெயரில் எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான அழகுமிருந்தி கண்ணைக்கவரும் அலங்கார ஆலயங்கள் உலகமுழுவதும் அவரது பெயரால் கட்டப்பட்டுள்ளன.

இன்று அநேக கிறிஸ்தவர்கள் 'செங்கல்இசிமென்ட்டை' அதிகமாக நேசிக்க பழகிவிட்டனர். 'கட்டடக் கலை' எவ்வளவு தூரம் நமது மனதில் பதிந்துவிட்டதென்றால்இ கிறிஸ்தவர்கள் ஒரு குழுவாக ஒன்றுகூடி வரும் போதே அவர்களது மனதில் வரும் முதல் கேள்விஇ 'ஒரு கட்டடம் இல்லாமல் நாங்கள் எப்படி ஒரு சபையென்று சொல்ல முடியும்'?

ஆலயக்கட்டடம் இன்று எவ்வளவு முக்கியத்துவம் பெற்றுவிட்டதென்றால்இ இன்று சபையும் ஆலயக்கட்டடமும் ஒன்று என்ற நிலையாகிவிட்டது. இன்று சாதாரணமாக கிறிஸ்தவர்களின் பேச்சு இப்படித் தான் இருக்கிறது.

“இந்த சபைக்கட்டடத்தைப் பார்த்தீர்களா? என்ன அழகாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது? நான் பார்த்ததில் இதுதான் மிகப்பெரிய சபை! இதைப் பராமரிக்க எவ்வளவு செலவுகள் ஏற்படும்!

எங்கள் சபைக்கட்டடம் மிகச் சிறியது. அதை பெரிதாக்கவேண்டும். இடித்து கட்டவேண்டும்”

” எல்லா வாரமும் ஞாயிற்றுக்கிழமை தவறாமல் நான் சபைக்கு போய்வருகிறேன்” இவை சாதாரணமாக விசுவாசிகளிடையே நடக்கும் சம்பாஷணை.

சபையை நடத்தும் ஒரு போதகருடைய பாஷை எப்படி இருக்கும்?

இன்றைக்கு கர்த்தருடைய சபைக்குள் இருப்பது எவ்வளவு சந்தோஷம்? கர்த்தருடைய ஆலயத்தில் அவருக்குரிய மரியாதை அவருக்கு செலுத்தப்பட வேண்டும்.”

தாய்மார்கள் குழந்தைகளிடம் இவ்வாறு சொல்வார்கள். “முகத்தை இப்படி வைத்துக்கொள்ளாதே. கர்த்தருடைய வீட்டில் இருக்கிறோம்”.

சுருக்கமாக சொல்லவேண்டுமென்றால்இ மேலே சொல்லப்பட்டவைகள் எல்லாம் அப்போஸ்தலர் காலத்தில் இருந்த சபைக்கு புரியாத பாஷை! இவைகள் மற்ற மதங்களுக்கு இருந்த (யூதஇ ஜாதிகளின்) ஆராதனைக்கடுத்தவைகள்.

ஆலயங்கள்இ குருக்கள்இ பலிகள்

யூதமதம் மூன்றுவித அடித்தளத்தின் மீது அமைந்திருந்தது. ஆலயம்இ குருத்துவம்இ பலிகள். இயேசு வந்தபோது இந்த மூன்றையும் நிறுத்தம் செய்தார். இந்த மூன்றையும் தன்னில் நிறைவேற்றி முடித்தார்.

இனி அவர்தான் ஆலயம்இ “கைகளால் கட்டப்படாத” (அப். 7:48) ஜீவனுள்ள கற்களைக்கொண்டு கட்டப்படும் புதிய ஆலயமாக இயேசு மாறினார்.

புதிய குருத்துவத்தை நிறுவிய குருவும் அவரே. ஒரேதரம் நிறைவேற்றப்பட்ட கிருபாதார பலியும் அவரே. இதன் விளைவாகஇ தேவாலயம்இ ஆசாரியமுறையில் வந்த குருத்துவம்இ யூதமுறைமையின் பலிகள் எல்லாம் நின்றுபோய்விட்டது. இயேசுகிறிஸ்துவே இவை மூன்றின் பூரணம்.

உரோமை சாம்ராஜ்ஜிய மதத்திலும் இம்மூன்றும் இருந்தன. ஜாதிகளுக்கும் ஆலயங்கள் இருந்தன. இந்த ஆலயங்களில் குருக்கள் இருந்தனர். பலிகளும் இருந்தன. கிறிஸ்தவர்கள் மட்டும்தான் இம்மூன்றையும் விட்டுவிட்டனர். உலகத்தில் ‘ஆலயமில்லா வழிபாடு’ தொடங்கின ஒரே முதல் மதம் கிறிஸ்தவமே. ஆதிக்கிறிஸ்தவர்களின் மனதில் ஆலயம் (ஊரசு 2:1) என்பது கட்டடங்களல்ல இவர்களின் சரீரங்களே பரிசுத்த இடமாக கருதப்பட்டது. அவர்கள் ஆராதிக்க ஒன்றுசேர்ந்தபோது அந்த ஒன்றுகூடுதலே தேவனின் ஆலயமாய் இருந்தது. வேதத்திலும் புதிய ஏற்பாட்டு சபைக்கு கட்டடங்கள் இருந்ததாகவோ சபை (ஊரசு 2:1) என்பது கட்டடத்தை குறிக்க பயன்படுத்தப்பட்ட வார்த்தையாகவோ நாம் காண்பதில்லை. ஆதிக்கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஒரு கட்டடத்தை ‘ஆலயம்’ (ஊரசு 2:1) என்று அழைப்பது உங்கள் மனைவியையோ தாயையோ பார்த்து ‘மாளிகையே’ அல்லது ‘கட்டடமே’ என்று அழைப்பது போன்று இருந்திருக்கும்.

சபையார் ஒன்றுகூடும் இடத்தை ‘ஆலயம்’ (ஊரசு 2:1) என்று அழைப்பதை சரித்திரத்தில் முதல் முறையாக நாம் காண்பது கி.பி. 190 ல் தான். அலக்சாந்திரியா நாட்டு கிளமெண்ட் (150-215). என்பவரின் எழுத்துக்களில் இதை காண்கிறோம்.

‘ஆலயத்திற்கு செல்லுதல்’ என்ற வார்த்தையும் முதன்முதல் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது இவரது எழுத்துக்களில் தான். ஆதிக்கிறிஸ்தவர்களுக்கு இது புரிந்துகொள்ள முடியாத ஒன்று. அவர்களே ஆலயமாயிருக்கும்போது ஆலயத்திற்கு ‘செல்லுவது’ எப்படி? புதிய ஏற்பாட்டில் 114 முறை ‘சபை’ என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அத்தனை இடங்களிலும் இது மக்களை குறிப்பதே அல்லாமல் ஒரு இடத்தை குறிப்பதாக இல்லை.

அலக்சாந்திரியா நாட்டு கிளமெண்ட் குறிப்பிட்டுள்ள இடமும் ஆராதனைக்கென்று கட்டப்பட்ட ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தை குறிப்பது அல்ல இரண்டாம் நூற்றாண்டு கிறிஸ்தவர்கள் ஒன்றுகூட பயன்படுத்தின ஒரு வீட்டைத்தான் குறித்தது.

நான்காம் நூற்றாண்டில் கான்ஸ்டன்டைன் பேரரசரின் காலம் வரை கிறிஸ்தவர்கள் ஆராதனை செய்வதற்கு தனிப்பட்ட கட்டடங்கள் கட்டப்படவில்லை. ஆராதனை நடத்திவந்த வீடுகள் ஆலயங்களாக மாற்றப்பட்டதாக எந்த அறிகுறியும் வரலாற்றில் இல்லை.

கி.பி. 300 வரை எந்த ஆலயக்கட்டடமும் இருந்ததில்லை என்று தெளிவாக வரலாற்று நூல் ஆசிரியர்கள் எழுதிவைத்துள்ளார்கள்.

கர்த்தருடைய ஊழியத்திற்கென்று தனியாக பிரித்தெடுக்கப்பட்ட ‘குருக்கள்’ என்ற ஒரு வகுப்பு இருந்ததாகவும் வரலாறு இல்லை. மாறாக ஒவ்வொரு விசுவாசியும் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்யும் ஆசாரிய திருக்கூட்டமாக இருந்தார்கள். ஆதிக் கிறிஸ்தவர்கள் பலியிடுவதையும் நிறுத்திவிட்டனர். ஏனெனில் உண்மையான ஒரே பலி (கிறிஸ்து) செலுத்தப்பட்டாயிற்று என்பதை நன்கு அறிந்திருந்தார்கள். அவர்கள் செலுத்தின ஒரே பலி அவருடைய நாமத்தை துதிக்கும் உதடுகளின் கனியாகிய ஸ்தோத்திரபலி. அதை எப்பொழுதும் எந்நேரத்திலும் அவருக்கு செலுத்திக்கொண்டேயிருந்தார்கள். (எபி. 13:15இ 1 பேதுரு 2:5)

கி. பி. 400-600 ல் ரோமன் கத்தோலிக்க சபை தோன்றியபோது இ ஜாதிகளின் இ யூத மதத்தின் பல பழக்கவழக்கங்களை அவர்கள் தழுவிக்கொண்டார்கள். அவற்றில் சில:

1. புரோகிதவர்க்கத்தை ஏற்படுத்தினார்கள்
2. பரிசுத்த ஆலயங்களை கட்டினார்கள்.
3. கர்த்தரின் இராப்போஜனபந்தியை ஒரு மறைபொருள் பலியாக மாற்றினார்கள்.

ஜாதிகளுடைய முறையை பின்பற்றி ரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தில் தூபம் காட்டுவதும் பரிசுத்த கன்னிமையும் புகுத்தப்பட்டது. கத்தோலிக்க சபை புகுத்திய கர்த்தர் பந்திபலி தூபம் காட்டுதல் பரிசுத்த கன்னிமை ஆகியவைகளை புரொட்டஸ்டன்ட் மார்க்கம் கைவிட்டபோதிலும் குருத்துவத்தையும் பரிசுத்த ஸ்தலங்கள் (ஆலயங்கள்) கட்டுவதையும் விடாமல் பிடித்துக்கொண்டது.

வீட்டுசபையில் தொடங்கி கத்தீட்ரல் வரை

ஆதிக்கிறிஸ்தவர்கள் இயேசுவில் தேவனின் பிரசன்னத்தை கண்டார்கள். இயேசுவின் சரீரம் தேவன் குடியிருக்கும் ஆலயம் என்றும் விசுவாசித்தார்கள்.

இயேசு உயிரோடிருந்த நாட்களில் யூதர்களின் ஆலயத்தைக்குறித்து பல தீர்க்கதரிசனங்களை கூறியிருந்தார். அதில் யூதர்களுக்கு மிகவும் கோபமூட்டியவை

“இந்த ஆலயத்தை இடித்துப் போடுங்கள், மூன்று நாளைக்குள்ளே இதை எழுப்புவேன்” என்பது. அவரோ தம்முடைய சரீரமாகிய ஆலயத்தைக்குறித்துப் பேசினார். (யோவான் 2:19-21)

இந்த ஆலயத்தை இடித்துப் போடுங்கள் என்றபோது யூதர்கள் வழிபட்டுவந்த ஆலயத்தை இயேசு சுட்டிக்காட்டியிருந்தாலும் தன் உடலாகிய ஆலயத்தைக்குறித்தே உருவகப்படுத்தி கூறினார். உண்மையான ஆலயத்தை - தன் சரீரத்தை குறித்தே அவர் பேசினார். அது மூன்றாம் நாளில் எழுப்பப்பட்டது. (எபே 2:6)

இயேசு உயிர்த்தெழுந்ததால் கிறிஸ்தவர்கள் நாம் இ அவரின் சரீரமாக இருக்கிறோம். தனது உயிர்ப்பினால் இயேசு “உயிர்ப்பிக்கிற ஆவியானார்”. (1 கொரி. 15:45) இதனால்தான் இயேசுவால் விசுவாசிகளை வீடாகக்கொண்டு அவர்களில் குடியிருக்க முடிகிறது. இதனால் தான் புதிய ஏற்பாட்டு சபை “ஆலயம்” (ஊரசு 2:1) என்ற பெயரை விசுவாசிகளுக்கு மட்டும் ஒதுக்கிவைத்துள்ளது. அது எந்தவித கட்டடங்களுக்கும் சூட்டப்படவே முடியாது.

இயேசு சவுக்கை கையில் எடுத்து எருசலேம் ஆலயத்தில் உட்கார்ந்திருந்த காசுப்பலகைகளை கவிழ்த்துபோட்டு கோபத்தை கொட்டித்தீர்த்தது தேவனின் உண்மை வீடான ஆலயத்தை அவர்கள் அவமரியாதையாக நடத்தினதால் மட்டுமல்ல இ யூதர்களின் ஆலயவழிபாடு தன்னை வழிபடும் உண்மையான ஆராதனைக்கு மாற்றப்படும் என்பதின் அடையாளமாகவும் இருந்தது. இயேசு பூமியில் வெளிப்பட்ட பின் மலைகளிலும் ஆலயங்களிலும் பிதாவை யாரும் வழிபடமாட்டார்கள். அதற்கு பதில் மனிதர்கள் ஆவியிலும் உண்மையிலும் கர்த்தரை வழிபடுவார்கள்.

கிறிஸ்தவம் பூமி கோளத்தில் தோன்றியபோது புனிதபொருட்கள்இ புனிதரான மனிதர்கள்இ புனித இடங்கள் எதுவும் இல்லாதஇ தேவனை மட்டும் ஆரதிக்கின்ற ஒரே ஒரு மதமாக அது வெளிப்பட்டது.

யூத ஜெபக்கூடங்கள்இ ஜாதிகளின் கோவில்கள் ஏராளமாக தங்களைச் சுற்றியிருந்தபோதிலும் தேவனை ஆரதிப்பதெற்கென்று ஆலயத்தை (கட்டடத்தை)எழுப்பாத ஒரே ஒரு மதமாக கிறிஸ்தவ மதம் இருந்துவந்தது.

வீடுகளில் தெருக்களில்இ சாலைகளில் கிறிஸ்தவம் பிறந்ததுஇ வளர்ந்தது.

முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகளில் கிறிஸ்தவர்களுக்கென்று சொந்தமாக எந்த கட்டடமும் இருக்கவில்லை! ஒரு அறிஞர் எழுதிவைத்திருப்பதுபோல் ரோமை சாம்ராஜ்யத்தை பிடித்தடக்கி வெற்றிகண்ட கிறிஸ்தவம் ‘வீட்டு இயக்கம்’ மாக இருந்தது. இது ஆலயங்கள் கட்ட அனுமதி இல்லாதிருந்ததனால் ஏற்பட்டது அல்லஇ அவர்கள் தாங்களாக தேர்ந்தெடுத்த முடிவு அது.

கிறிஸ்தவர்களின் எண்ணிக்கை பெருகிவந்தபோது அந்த எண்ணிக்கையை உட்கொள்ளத்தக்கதாக தங்கள் வீடுகளை அவர்கள் மாற்றி அமைத்தார்கள். இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்பட்டதில் அப்படிப்பட்ட மிகப்பழமையான வீடு சிரியா தேசத்திலுள்ள துரா யூரோபஸ் என்பவருக்குரியது. இவ்வீட்டை தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் பரிசோதனை செய்ததில் ஒரு சாதாரண வீடாயிருந்த இதை கிறிஸ்தவர்கள் கூடிவரும் இடமாக கிபி 232 ல் மாற்றி அமைக்கப்பட்டது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இரண்டு படுக்கை அறைகளினிடையே இருந்த தடுப்புச் சுவரை இடித்து ஏறக்குறைய 70 பேர் அமர்ந்திருக்கத்தக்க இடமாக அதை மாற்றி அமைத்தார்கள். இவ்வாறு மாற்றி அமைக்கப்பட்ட வீடுகளை ஆலயக்கட்டடங்கள் என்று அழைப்பது முறையாகாது. அதிகமான பேரை அமரவைக்கத்தக்க அறைகளைக்கொண்ட வீடுகளாக அவை இருந்தன. ஜாதிகள்இ யூதர்கள் அழைத்ததுபோன்று ‘ஆலயங்கள்’ என்றோ ஜெபக்கூடங்கள் என்றோ அவை அழைக்கப்படவில்லை. கிறிஸ்தவர்கள் ஆரதிக்கின்ற இடங்களுக்கு ஆலயங்கள் என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டது 15-ம் நூற்றாண்டில் தான் .

பரிசுத்த ஸ்தலங்கள்இ பரிசுத்த பொருட்கள்

இரண்டாம் மூன்றாம் நூற்றாண்டுகளில் கிறிஸ்தவ ஆராதனையில் ஒரு புதிய மாற்றம் ஏற்பட்டது. இறந்துபோனவர்களை கிறிஸ்தவர்கள் ஜாதிகளைப்போல் வணக்கத்துடன் காணத் தொடங்கினார்கள். இறந்துபோன இரத்தசாட்சிகளை நினைவுக்கூரும் விதத்தில் இவ்வழக்கம் தோன்றியது. எனவே இறந்துவிட்ட பரிசுத்தவான்களுக்காக ஜெபிக்கும் பழக்கம் உருவானது. பிற்பாடு காலப்போக்கில் பரிசுத்தவான்களிடம் ஜெபிக்கும் பழக்கமாக இது மாறிவிட்டது. மரித்தவர்களுக்கு மரியாதை செலுத்தும் வண்ணம் ஒன்றாகக்கூடி உணவு அருந்தும் ஜாதிகளின் வழக்கத்தை கிறிஸ்தவர்கள் பின்பற்றலாயினர். மூன்றாம் நூற்றாண்டில் மரித்தோர் அடக்கம்இ அடக்கச்சடங்கு பாடல்கள் ஆகியவை ஜாதிகளிடமிருந்து நேராக கிறிஸ்தவத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன.

மூன்றாம் நூற்றாண்டில் கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஒன்று கூடுவதற்கு இரண்டு இடங்கள் இருந்தன.

1. வீடுகள். 2. கல்லறை.

இறந்து புதைக்கப்பட்ட தங்கள் சகோதரர்களுடன் நெருக்கமாய் இருக்க அவர்கள் விரும்பியதால் இ கல்லறைகளில் ஒன்றுகூடினர். இரத்தசாட்சியாக இறந்த தங்கள் சகோதரருடன் உணவு அருந்துவது அவர்களை நினைவுகூருவதற்கும் அவர்களுடன் சேர்ந்து தேவனை ஆராதிப்பதற்கும் சமம் என்று கருதினர்.

பரிசுத்தவானின் இறந்த உடல் கல்லறையில் வைக்கப்பட்டதால் கிறிஸ்தவர்களின் உடல்களை புதைக்கும் இடங்கள் “புனித இடங்களா” க கருதப்பட்டன. அங்கு சிறிய நினைவுச்சின்னங்கள் தோன்ற ஆரம்பித்தன. எல்லோராலும் புனிதராக எண்ணப்பட்டோரின் கல்லறைகளில் பெரியவையும் தோன்றின. இறந்தவர்களின் கல்லறைகளை திருத்தலங்களாக மாற்றியதும் ஜாதியரிடமிருந்து வந்த பழக்கமே.

ரோமையிலுள்ள அடிநிலக்கல்லறை (உயவயஉழுஅடி) களை கிறிஸ்தவர்கள் அலங்கரிக்க ஆரம்பித்தனர். கலை திருத்தலங்களுடன் இணையத் தொடங்கியது. அலெக்சாந்திரியா தேசத்து கிளமெண்ட் என்பவர்தான் ஆராதனையில் முதன்முதலாக கலைக்கு இடமளித்தவர். இயேசு மரித்த சிலுவையை அழகுபொருளாக அலங்கரித்து வைக்கும் முறை கான்ஸ்டன்டைன் காலத்துக்குப் பிறகு ஏற்பட்டது.

5-ம் நூற்றாண்டில் சிலுவையில் தொங்கும் இயேசுவை சிற்பமாக வடிக்கத் தொடங்கினர். விசுவாசிகள் தங்கள்மேல் சிலுவைச்சின்னம் வரையும் வழக்கம் இரண்டாம் நூற்றாண்டிலேயே தொடங்கியது.

இரண்டாம் நூற்றாண்டிலேயே இறந்த பரிசுத்தவான்களின் எலும்புகளை வணக்கத்துக்குரிய பொருளாக கருதும் வழக்கம் தொடங்கியது. இதைத் தொடர்ந்து சபை ‘புனித பொருள்களை’ சேகரிக்கத் தொடங்கியது. மரித்தோரை நினைவுகூர்வது அன்றைய ரோமை பேரரசில் மக்களை ஒன்றுகூடவைக்கும் மிகப் பெரிய உந்துசக்தியாக இருந்தது. கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்துக்குள் அதையும் சேர்த்துக்கொண்டனர்.

இரண்டாம் நூற்றாண்டின் முடிவில் கர்த்தரின் இராப்போஜனத்தை அனுசரிக்கும் முறையில் மாற்றம் உண்டானது.. ஒரு முழு நேர ஆகாரம் என்ற முறை மாறி “திருவிருந்து” என்ற சடங்கு ஏற்பட்டது. நான்காம் நூற்றாண்டில் ரொட்டியும் திராட்சை இரசபாத்திரமும் விசுவாசிகள் மத்தியில் ஆழமான பயபக்தியை இ ஒருவித மதிப்பீச்சத்தை மறைபொருள் பாவனையை ஏற்படுத்துவதாக கருதப்பட்டதால் அவை வைக்கப்பட்ட இடத்திற்கு மேல் ஒரு கவிகை போடப்பட்டது. 16-ம் நூற்றாண்டில் பலிபீடத்துக்கும் மக்களுக்கும் இடையே கம்பி அழிவேலி அமைக்கப்பட்டது. பலிபீடம் புனிதஸ்தலம் எனப்பட்டதால் இகுருக்களுக்கு மட்டும் ஒதுக்கப்பட்டு விசுவாசிகளின் புழக்கத்தினின்று அதைப் பிரித்துவைக்க கம்பி அழி வேலி போடப்பட்டது.

மூன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கிறிஸ்தவர்களுக்கு ‘புனித ஸ்தலங்களும்’ ‘புனித பொருட்களும்’ உருவாகத் தொடங்கின. புனித ‘குருக்களையும்’ விரைவில் எதிர்பார்த்தனர். இவற்றிலிருந்து நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டியது என்னவென்றால் 2-ம்இ 3-ம் நூற்றாண்டு கிறிஸ்தவர்கள் ஜாதிகளின் மாயவித்தைகளில் பலவற்றையும் சொந்தமாக்குமளவுக்கு அவர்களது நெறிமுறைகளால் கவர்ந்திழுக்கப்பட்டனர். இவையெல்லாம் தேவாலயங்களை கட்டி எழுப்ப சாத்தான் ஆயத்தப்படுத்தி வைத்திருந்தவருக்கு பின்பலமாக அமைந்து களமொருக்கியது.

கான்ஸ்டன்டைன் (285-337) – தேவாலயங்களின் பிதா

கான்ஸ்டன்டைன் பேரரசர் கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஆராதனை சுதந்திரத்துடன் அநேக சலுகைகளையும் வகுத்தளித்தவர் என்று புகழப்பட்டாலும் அவரது சரித்திரம் கிறிஸ்தவத்தின் ஏடுகளில் கறுப்பு பக்கங்களில் தான் எழுதப்படுகிறது. அவரது காலத்தில் தான் முதன்முதலாக சபைக்கு கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டன. இதன் வரலாறு வியப்பூட்டுவதாய் உள்ளது.

கான்ஸ்டன்டைன் பதவிப்பொறுப்பேற்கும் போதே கிறிஸ்தவர்களின் சிறுபான்மை நிலையும் இழிநிலையும் மறையைத்தொடங்கியிருந்தன. அங்கீகாரத்திற்கான ஏக்கம் கிறிஸ்தவர்களுக்கு மேற்கொள்ளமுடியாத சோதனையாக மாறியதோடு கான்ஸ்டன்டைன் பேரரசருக்கு மக்களின் மட்டில் இருந்த சுயாதீனம் இதற்கு உதவிக்கரம் நீட்டியது.

கி.பிஇ 312 ல் மேற்கத்திய பேரரசுக்கு கான்ஸ்டன்டைன் செசாராக பொறுப்பேற்றார். கி.பிஇ 324 ல் ரோமைப் பேரரசு முழுவதும் அவரது ஆட்சிக்குள் வந்தது. சற்றும் தாமதியாமல் கிறிஸ்தவர்களுக்கு தேவாலயம் கட்ட அவர் உத்தரவிட்டார். கிறிஸ்தவத்திற்கு நற்சீர் கொண்டுவரவும்இ அங்கீகாரம் உண்டாக்கவும் அவர் இதைச் செய்தார். கிறிஸ்தவர்களுக்கும் யூதர்களைப் போன்றும் ஜாதிகளைப் போன்றும் ஜெப ஆலயங்கள் இருந்தால் அவர்களின் விசுவாசத்திற்கும் சட்டப்படியான அரசு அங்கீகாரம் கிடைக்க இது வழி கோலும்.

கான்ஸ்டன்டைன் என்பவரின் மனநிலையை இங்கு நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டியது அவசியம். தேவாலயங்களை எழுப்புவதில் அவர் காண்பித்த அளவுகடந்த உற்சாகத்தின் காரணத்தை அது விளக்கும். மூடக்கொள்கைகளினாலும் ஜாதிகளின் மாயவித்தைகளினாலும் அவர் ஆட்கொள்ளப்படுந்தார். தான் கிறிஸ்தவராக மாறினபோதிலும் ஜாதிகளின் பழக்கவழக்கங்களை கைவிடாமல் அப்படியே கடைபிடித்துவந்தார்.

கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பின்பும் சூரியனை வழிபடுவதை கான்ஸ்டன்டைன் விட்டுவிடவில்லை. தன் நாட்டு நாணயங்களில் சூரியனின் உருவம் தொடர்ந்து இருந்தே வந்தது. சூரியதேவனுக்கென்று தன் சொந்த சாயலில் ஒரு சிலையை செய்து கான்ஸ்டான்டினோபிள் என்ற தனது புதிய தலைநகரில் அதை நாட்டினார். சிபேலே என்ற பெயரில் ஒரு தாய் தேவதையின் சிலையையும் செய்து (கிறிஸ்தவ ஆராதனை செய்யும் வடிவத்தில்) வைத்தார். கான்ஸ்டன்டைன் உண்மையாகவே கிறிஸ்தவராக மாறினாரா இல்லையா என்பதில் வரலாற்று நூலாசிரியரிடையே இன்றும் குழப்பம் நிலவுகிறது. தன் மூத்த மகன்இ தன் சகோதரனின் மகன்இ தன் மைத்துனர் மூவரையும் கொலை செய்தார் என்ற

உண்மை இவர் கிறிஸ்தவராக மாறவில்லை என்பதை அழுத்திக்கூறுவதற்கான ஆதாரம். கி.பி. 321 ல் ஞாயிற்றுக்கிழமை சட்டப்படியான விடுமுறை நாள் என்றும் ஓய்வு நாள் என்றும் பிரகடனம் செய்தார். இதை ‘மித்ராஸ்’ (கீழ்ப்படுத்தப்பட முடியாத தூரியன்) என்ற தூரியதேவனின் வணக்கநாளாக ஏற்படுத்தினார். (சண்டேஸ் நியல் மூக ஞாநெ தூரியனின் நாள்)

கி.பி. 321 ல் கான்ஸ்டன்டைன் சட்டப்படியான விடுமுறைநாளாக ஞாயிற்றுக்கிழமையை அறிவித்தார். ‘மித்ராஸ்’ என்ற தூரியதேவனை மகிமைப்படுத்தவே இதைச் செய்தார்.

ரோமையிலுள்ள புனித பேதுரு பேராலயத்தில் இயேசுவை தூரியதேவனாக சித்தரித்துள்ள மொசைக் கல் கண்டெடுக்கப்பட்டது இவர் தூரியதேவனை தொடர்ந்து வழிபட்டு வந்தார் என்பதற்கு இன்னொரு அடையாளமே. மரிக்கும்வரையில் ஜாதிகளுடைய மதத்திற்கு தலைமை பூஜாரியாக கான்ஸ்டன்டைன் இருந்துவந்தார். இதனால் பூஜாரிகளுக்கு தலைவன் என்று அர்த்தம் கொண்ட ‘பொன்டிபெக்ஸ் மேக்ஸிமுஸ்’ (மூவெகைநடு ஆயுடைஅரள்) என்ற அடைமொழி அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. (15-ம் நூற்றாண்டிலிருந்து ரோமன் கத்தோலிக்க சபையின் போப்பு இப்பெயரில் அறியப்படுகிறார்).

மே 11இ 330-ல் கான்ஸ்டான்டினோபிள் மாநகரத்தை தனது புதிய தலைநகராக கான்ஸ்டன்டைன் மாற்றியபோது ஜாதிகளுடைய கோவில்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட விசேஷ பொருட்களால் அதை அலங்கரித்தார். விளைச்சலை பாதுகாக்கவும்இ நோய்களை சுகப்படுத்தவும்இ ஜாதிகளின் மாயவித்தை மந்திரச் சொற்களை பயன்படுத்தி வந்தார்.

வரலாற்று அடிப்படையில் பார்த்தால்இ கான்ஸ்டன்டைன் ஒரு தன்முனைப்பாளர் என்பது தெரியவருகிறது. கான்ஸ்டான்டினோபிள் பட்டணத்தில் ‘அப்போஸ்தலரின் ஆலயம்’ கட்டுகையில் இயேசுகிறிஸ்துவின் 12 அப்போஸ்தலர்களுக்கும் நினைவுச்சின்னங்களை எழுப்பினார். நடுவில் கட்டப்பட்ட ஒரு கல்லறையைச் சுற்றி இவை அமைந்திருந்தன. அதை தனக்கென்று கட்டியிருந்தார். இதன்மூலம் இயேசுவின் 13வது அப்போஸ்தலராகவும்இ அப்போஸ்தலரின் தலைவராகவும் தான் அறியப்பட விரும்பினார். இறந்தோரை கனப்படுத்தும் சடங்குமுறைகளை இவர் தொடர்ந்து பின்பற்றி வந்ததோடுஇ இறந்தபின் தானும் அக்கூட்டத்தில் சேர்க்கப்பட விரும்பினார்.

ஜாதிகளின் மதத்திலிருந்து புனிததிருத்தலங்கள்இ புனிதபொருட்களுக்கடுத்த நடைமுறைவிதிகளை கிறிஸ்தவத்தில் புகுத்தினார். இவர் கொடுத்த அங்கீகார அனுமதியினால் கிறிஸ்தவர்கள் ‘புனிதப்பொருள்களை’த் தேடி அலைய ஆரம்பித்தனர். நான்காம் நூற்றாண்டிலேயே இந்த துர்பழக்கம் எவ்வளவு பரவியிருந்தது என்றால்இ கிறிஸ்தவ தலைவர்கள் இதற்கெதிராக வலிமையாக குரல் கொடுக்க ஆரம்பித்தனர். “மதம் என்ற பெயரில் விக்கிரக ஆராதனைக்காரர் சபைக்குள் புகுத்தியுள்ள ஜாதிகளின் வழக்கம் இது” என்று கடுமையாக சாடினர்.

தங்களின் தேவதைகளுக்கு கோவில்களை கட்ட சில நிலங்களைத் ‘புனித நிலங்களா’க அறிக்கையிடும் பழக்கம் ஜாதிகளிடையே

இருந்தது. இதையும் அவர் கிறிஸ்தவத்துக்குள் புகுத்தினார். பலஸ்தீன் நாடு 6-ம் நூற்றாண்டில் 'புனித நாடா' க (ரீமுடல ருயனெ)எபிரகடனம் செய்யப்பட்டது..

கான்ஸ்டன்டைன் இறந்தபின் அவர் 'புனிதர்' என்று அறிக்கையிடப்பட்டார். (தனக்கு முன்னால் இறந்த எல்லா ராஜாக்களுக்கும் அவ்வண்ணமே செய்து வந்தனர்.) மரிக்கும் நேரத்தில் அவரது செனட் கான்ஸ்டன்டைன் பேரரசரை 'ஜாதிகளின் தெய்வம்' அறிக்கையிட்டது. எவரும் இதற்கு தடை நிற்கவில்லை.

கான்ஸ்டண்டானின் தாய் ஹெலீனா

ரோமன் கத்தோலிக்க சபையில் 'புனிதரின்' கூட்டத்தில் இவர்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளார்கள். ஹெலீனா 'புனித பொருட்கள்' (அர்ச்ச்சிசிஷ்ட பொருட்கள்) மட்டில் அதிக ஆர்வம் கொண்டிருந்தார்கள். கி.பி. 326 ல் இவர்கள் பலஸ்தீன் நாட்டுக்கும் 327 ல் எருசலேமுக்கும் திருப்பயணம் மேற்கொண்டனர். இயேசுவை சிலுவையில் அறைய பயன்படுத்திய சிலுவையையும் ஆணிகளையும் இவர்கள் கண்டெடுத்ததாக உரிமை பாராட்டினர். இயேசுவை அறைய பயன்படுத்தின மரத்தின் துண்டுகளுக்கு தெய்வீக வல்லமை உண்டு என்று அறிவிக்கப்பட்டது. தேவாலயங்களின் பிதா என்று அழைக்கப்படும் கான்ஸ்டன்டைனுக்குள் ஜாதிகளின் மாயவித்தை மனம்தான் இருந்தது எனபதற்கு இது தெளிவு.

இவ்வாறு மோசே மூலமாய் தேவன் கொடுத்திருந்த கட்டளைகளிலிருந்து கிறிஸ்தவம் படிப்படியாக வழிமாறிப் போன வரலாற்றை மேலே பார்த்தோம். இது சபையின் வீழ்ச்சிக்கும் இலட்சக்கணக்கான மக்களின் இரத்தம் சிந்துதலுக்கும் இன்றுவரை நாம் காண்கின்ற அனைத்து பிரிவினைஓ குழப்பங்கள்ஓ தீமைகளுக்கும் காரணமாக இருந்துவருகிறது.

இதை வாசிக்கின்ற தேவ பிள்ளைகளேஓ பரலோக ராஜ்யத்தை சுதந்தரிக்க வேண்டும் என்றால் வேசிமார்க்கமான பாபிலோன் முறைமைகள் அனைத்திற்கும் விலகி நிற்கவேண்டும். இந்த கடைசி நாட்களில் ஜாக்கிரதையோடு அவனவன் தன் ஆத்துமாவை காத்துக்கொள்வானாக. சமுதாயத்தில் மதிப்பு இழப்பிழைகளின் படிப்பு மரித்தபின் அடக்கம் போன்ற அற்ப காரியங்களுக்காக பாபிலோன் முறைமையுடன் (அது எவ்வளவு வலுப்பெற்றதாய் காட்சியளித்தாலும்) சேர்ந்து நில்லாமல்ஓ ஓடி விலகுங்கள்.

ஏசாயா 52:11. புறப்படுங்கள், புறப்படுங்கள், அவ்விடம்விட்டுப் போங்கள்; அசுத்தமானதைத் தொடாதிருங்கள்; கர்த்தருடைய பாத்திரங்களைச் சுமக்கிறவர்களே, அதின் நடுவிலிருந்து புறப்பட்டு உங்களைச் சுத்திகரியுங்கள்.

1 கொரி. 10:14. ஆகையால் எனக்குப் பிரியமானவர்களே, விக்கிரகாராதனைக்கு விலகி ஓடுங்கள்.

கலா 5: 19- 21 மாமசத்தின் கிரியைகள் வெளியரங்கமாயிருக்கின்றன; அவையாவன: விபசாரம், வேசித்தனம், அசுத்தம், காமவிகாரம், விக்கிரகாராதனை, பில்லிகுனியம், பகைகள், விரோதங்கள், வைராக்கியங்கள், கோபங்கள், சண்டைகள், பிரிவினைகள், மார்க்கபேதங்கள், பொறாமைகள், கொலைகள், வெறிகள், களியாட்டுகள் முதலானவைகளே; இப்படிப்பட்டவைகளைச் செய்கிறவர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிப்பதில்லையென்று முன்னே நான் சொன்னதுபோல இப்பொழுதும் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

உபா 12: 29-31 நீ சுதந்தரிக்கப்போகிற தேசத்தின் ஜாதிகளை உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உனக்கு முன்பாகச் சங்கரிக்கும்போதும், நீ அவர்கள் தேசத்தைச் சுதந்தரித்து அதிலே குடியிருக்கும்போதும், அவர்கள் உனக்கு முன்பாக அழிக்கப்பட்டபின்பு, நீ அவர்களைப் பின்பற்றிச் சிக்கிக்கொள்ளாதபடிக்கும், இந்த ஜாதிகள் தங்கள் தேவர்களைச் சேவித்தபடி நானும் சேவிப்பேன் என்று சொல்லி அவர்களுடைய தேவர்களைக்குறித்துக் கேட்டு விசாரியாதபடிக்கும் எச்சரிக்கையாயிரு. . உன் தேவனாகிய கர்த்தருக்கு அப்படிச் செய்யாயாக;

உபா-8:20 உன் தேவனாகிய கர்த்தருடைய சத்தத்திற்கு நீங்கள் கீழ்படியாமற்போவதினால், கர்த்தர் உங்களுக்கு முன்பாக அழித்த ஜாதிகளைப்போல நீங்களும் அழிவீர்கள்.

யோசுவா 23:12-13 நீங்கள் பின்வாங்கிப்போய், உங்களுக்குள்ளே மீதியாயிருக்கிற இந்த ஜாதிகளைச் சேர்ந்து, அவர்களோடே சம்பந்தங் கலந்து, நீங்கள் அவர்களிடத்திலும் அவர்கள் உங்களிடத்திலும் உறவாடினால்,

உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் இனி இந்த ஜாதிகளை உங்களுக்கு முன்பாகத் துரத்திவிடமாட்டார் என்றும், உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் உங்களுக்குக் கொடுத்த இந்த நல்ல தேசத்திலிருந்து அழிந்துபோகும்படி, அவர்கள் உங்களுக்குக் கண்ணியாகவும், வலையாகவும், உங்கள் விலாக்களுக்குச் சவுக்காகவும், உங்கள் கண்களுக்கு முள்ளுகளாகவும் இருப்பார்கள் என்று நிச்சயமாய் அறியுங்கள்.

ச. ஆஞ்சலிக்கா யுது